

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

2000/60/ES
ze dne 23. října 2000,

kteou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 175 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise (1),

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru (2),

s ohledem na stanovisko Výboru regionů (3),

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy (4) a s ohledem na společný návrh schválený dohodovacím výborem dne 18. července 2000,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Voda není běžný obchodní produkt, ale spíše dědictví, které je třeba chránit, střežit a podle toho s ním nakládat.

(2) Závěry semináře ministrů o vodní politice Společenství ve Frankfurtu v roce 1988 zdůraznily potřebu právních předpisů Společenství, které by se týkaly ekologické kvality. Rada ve svém usnesení ze dne 28. června 1988 (5) požádala Komisi, aby předložila návrhy na zlepšení ekologické kvality povrchových vod Společenství.

(3) Prohlášení Semináře ministrů o podzemních vodách konaného v roce 1991 v Haagu vyjádřilo potřebu opatření, která by odvrátila dlouhodobé zhoršování jakosti a snižování množství sladkých vod, a požadovalo, aby byl do roku 2000 uskutečněn program činností zaměřený na udržitelné hospodaření se zdroji sladkých vod a jejich ochranu. Rada v usneseních ze dne 25. února 1992 (6) a ze dne 20. února 1995 (7) vznesla požadavek na akční program pro podzemní vody a revizi směrnice Rady 80/68/EHS ze dne 17. prosince 1979 o ochraně podzemních vod před znečišťováním některými nebezpečnými látkami (8) jako součást celkové politiky ochrany sladkých vod.

(4) Vody ve Společenství podléhají vzrůstajícím nárokům vyplývajícím ze stále rostoucích požadavků na dostatečné množství vody dobré jakosti ke všem účelům. Dne 10. listopadu 1995 uvedla Evropská agentura pro životní prostředí ve své zprávě „Životní prostředí v Evropské unii — 1995“ aktualizované sdělení o stavu životního prostředí, které potvrdilo potřebu opatření na ochranu vod Společenství jak z hlediska jakosti, tak i množství.

(5) Dne 18. prosince 1995 přijala Rada závěry požadující mimo jiné vypracování návrhu nové rámcové směrnice, která by stanovila základní zásady udržitelné vodní politiky v Evropské unii a vyzvala Komisi k předložení návrhu.

(6) Dne 21. února 1996 schválila Komise sdělení Evropskému parlamentu a Radě o vodní politice Evropského společenství, které stanoví zásady vodní politiky Společenství.

(7) Dne 9. září 1996 předložila Komise návrh rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady o akčním programu pro integrovanou ochranu podzemních vod a hospodaření s nimi (1). V tomto návrhu Komise zdůraznila potřebu stanovení postupů pro regulaci odběrů sladkých vod a pro monitorování jakosti a množství sladkých vod.

(8) Dne 29. května schválila Komise sdělení Evropskému parlamentu a Radě o uvážlivém využívání a zachování mokřadů, které uznalo jejich důležitou funkci pro ochranu vodních zdrojů.

(9) Je nezbytné vytvořit provázanou vodní politiku Společenství.

(10) Rada dne 25. června 1996, Výbor regionů dne 19. září 1996, Hospodářský a sociální výbor dne 26. září 1996 a Evropský parlament 23. října 1996 vyzvaly Komisi, aby předložila návrh směrnice Rady, kterou se ustanoví rámec evropské vodní politiky.

(11) Podle článku 174 Smlouvy má politika Společenství pro životní prostředí přispět k prosazování cílů zachování, ochrany a zvýšení kvality životního prostředí, při uvážlivém a rozumném využívání přírodních zdrojů a má být založena na zásadě předběžné opatrnosti, přijímání preventivních opatření, a především na zásadě nápravy škod na životním prostředí u zdroje a na zásadě, že znečišťovatel má platit.

(12) Ve smyslu článku 174 Smlouvy má Společenství vzít při přípravě své politiky životního prostředí v úvahu dostupné vědecké a odborné údaje, podmínky životního prostředí v různých oblastech Společenství a hospodářský a sociální rozvoj Společenství jako celku a vyvážený rozvoj svých regionů, jakož i potenciální přínosy a náklady související s prováděním nebo nedostatkem opatření.

(13) Ve Společenství existují rozdílné podmínky a potřeby, které vyžadují různá specifická řešení. Tato rozdílnost má

být zohledněna při plánování a provádění opatření k zajištění ochrany a udržitelného užívání vod v rámci povodí. Rozhodnutí mají být přijímána na úrovni, která má nejbližší k místům, kde je voda ovlivňována nebo užívána. Přednost má být dáвана působnosti členských států v rámci jejich pravomocí prostřednictvím návrhů programů opatření přizpůsobených regionálním a místním podmínkám.

(14) Úspěšnost této směrnice závisí na úzké spolupráci a provázané činnosti na úrovni Společenství, členských států a na místní úrovni, jakož i na informovanosti, konzultacích a zapojení veřejnosti včetně uživatelů.

(15) Zásobování vodou je službou v obecném zájmu, jak je vyjádřeno ve sdělení Komise o službách v obecném zájmu v Evropě (2).

(16) Je nutná hlubší integrace udržitelného hospodaření s vodou do ostatních oblastí politiky Společenství, jako je energetika, doprava, zemědělství, rybářství, regionální politika a turistika. Tato směrnice má poskytnout základ pro pokračující dialog a rozvoj strategií k dalšímu sblížování oblastí politik. Tato směrnice může též významně přispět ke spolupráci mezi členskými státy v dalších oblastech, mimo jiné v rámci Perspektivy evropského územního rozvoje (ESDP).

(17) Účinná a důsledná vodní politika musí vzít v úvahu zranitelnost vodních ekosystémů ležících v blízkosti pobřeží a ústí řek, zálivů nebo relativně uzavřených moří, neboť jejich rovnováha je silně ovlivněna jakostí vnitrozemských vod, které do nich ústí. Ochrana stavu vod v rámci povodí přinese hospodářský užitek tím, že přispěje k ochraně rybích populací, včetně rybích populací v pobřežních oblastech.

(18) Vodní politika Společenství vyžaduje průhledný, účinný a provázaný právní rámec. Společenství má zajistit obecné zásady a celkový rámec pro příslušná opatření. Tato směrnice má takový rámec poskytnout a koordinovat, integrovat a v delší perspektivě dále rozvíjet společné zásady a struktury pro ochranu a udržitelné užívání vod v rámci Společenství v souladu se zásadami subsidiarity.

(19) Tato směrnice usiluje o udržení a zlepšení vodního prostředí ve Společenství. Tento účel se v první řadě týká jakosti příslušných vod. Řízení množství je podpůrným prvkem při dosahování dobré jakosti vod, a proto mají být rovněž přijata opatření týkající se množství, která podporují cíl spočívající v zajištění dobré jakosti.

(20) Kvantitativní stav útvaru podzemní vody může mít vliv na ekologickou kvalitu povrchových vod a suchozemských ekosystémů spojených s takovým útvarem podzemní vody.

(21) Společenství a členské státy jsou smluvními stranami různých mezinárodních dohod obsahujících důležité závazky na ochranu mořských vod před znečišťováním, zejména Úmluvy o ochraně mořského prostředí v oblasti Baltského moře, podepsané v Helsinkách dne 9. dubna 1992 a schválené rozhodnutím Rady 94/157/ES (1), Úmluvy na ochranu mořského prostředí severovýchodního Atlantiku, podepsané v Paříži dne 22. září 1992 a schválené rozhodnutím Rady 98/249/ES (2) a Úmluvy o ochraně Středozemního moře před znečišťováním, podepsané dne 16. února 1976 v Barceloně a schválené rozhodnutím Rady 77/585/EHS (3) a jejím Protokolem o ochraně Středozemního moře před znečišťováním z pozemních zdrojů, podepsaným v Aténách dne 17. května 1980 a schváleným rozhodnutím Rady 83/101/EHS (4). Tato směrnice má napomoci Společenství a členským státům splnit tyto závazky.

(22) Tato směrnice má přispět k postupnému snižování vypouštění nebezpečných látek do vod.

(23) Je třeba společných zásad pro koordinaci úsilí členských států ke zlepšení ochrany vod Společenství z hlediska množství a jakosti, k podpoře udržitelného užívání vod, k řešení problémů na vodách přesahujících hranice států, k ochraně vodních a suchozemských ekosystémů a mokřadů přímo na nich závislých a k zachování a rozvoji potenciálního užívání vod Společenství.

(24) Dobrá jakost vody přispěje k zajištění zásobování obyvatelstva pitnou vodou.

(25) Má být stanovena obecná definice stavu vod, pokud jde o jejich jakost, a ve vztahu k účelům ochrany životního prostředí i definice množství. Mají být stanoveny environmentální cíle k tomu, aby bylo dosaženo dobrého stavu povrchových a podzemních vod v celém Společenství a na úrovni Společenství zabráněno zhoršování stavu vod.

(26) Členské státy mají usilovat o dosažení přinejmenším dobrého stavu vod prostřednictvím stanovení a zavedení nezbytných opatření v rámci integrovaných programů opatření, a to s ohledem na stávající požadavky Společenství. Pokud dobrý stav vody již existuje, má být udržován. U podzemních vod má být navíc v rámci požadavku dobrého stavu identifikován a zvrácen jakýkoli významný a trvalý vzestupný trend koncentrace kterékoli znečišťující látky.

(27) Konečným cílem této směrnice je dosáhnout odstranění prioritních nebezpečných látek a přispět k dosažení koncentrací látek v mořském prostředí, které jsou blízké hodnotám jejich přirozeného výskytu.

(28) Povrchové a podzemní vody jsou v zásadě obnovitelné přírodní zdroje; obzvláště úkol zajistit dobrý stav podzemních vod vyžaduje včasné zásahy a trvalé dlouhodobé plánování ochranných opatření s ohledem na přirozené zpoždění při jejich vytváření a obnově. Tento časový posun ve zlepšení stavu je třeba vzít v úvahu v harmonogramech při stanovování opatření zaměřených na dosažení dobrého stavu podzemních vod a zvrácení každého významného a trvalého vzestupného trendu koncentrace kterékoli znečišťující látky v podzemních vodách.

(29) Při snaze dosáhnout cílů stanovených touto směrnicí a při tvorbě programu opatření k jejich zajištění mohou členské státy rozdělit program opatření na etapy, aby rozložily náklady na jeho provádění.

(30) K zajištění plného a důsledného provedení této směrnice má být jakékoli prodloužení lhůty podloženo odpovídajícími, jasnými a průhlednými kritérii a zdůvodněno členskými státy v plánech povodí.

(31) V případech, kdy je vodní útvar natolik ovlivněn lidskou činností nebo jsou jeho přírodní poměry takové, že by

dosažení dobrého stavu bylo neproveditelné nebo neúměrně nákladné, mohou být na základě odpovídajících, jasných a průhledných kritérií stanoveny méně přísné environmentální cíle a měly by být podniknuty všechny možné kroky, aby se zamezilo jakémukoli dalšímu zhoršování stavu vod.

(32) Ve specifických podmínkách mohou existovat důvody pro výjimky z požadavku na zamezení dalšího zhoršování nebo dosažení dobrého stavu, pokud je neúspěch výsledkem neočekávaných nebo výjimečných okolností, zejména povodní nebo suchých období, nebo z důvodů nadřazeného veřejného zájmu, nově změněných fyzikálních poměrů v útvaru povrchové vody nebo změn hladin u útvarů podzemní vody, za předpokladu, že se podstoupí všechny dostupné kroky ke zmírnění nepříznivých vlivů na stav vodního útvaru.

(33) Cíl dosažení dobrého stavu vod má být uplatňován pro každé povodí, aby tak mohla být koordinována opatření ve vztahu k povrchovým a podzemním vodám náležejícím ke stejnému ekologickému, hydrologickému a hydrogeologickému systému.

(34) Za účelem ochrany životního prostředí je třeba většího provázání kvalitativních a kvantitativních aspektů jak povrchových, tak podzemních vod se zřetelem na přirozené odtokové poměry v rámci hydrologického cyklu.

(35) V povodích, kde může mít užívání vod přeshraniční účinky, mají být požadavky na dosažení environmentálních cílů stanovené touto směrnicí, a zvláště všechny programy opatření, koordinovány v celé oblasti povodí. Pro povodí přesahující hranice Společenství mají členské státy usilovat o zajištění odpovídající koordinace s příslušnými třetími zeměmi. Tato směrnice má přispět k plnění závazků Společenství podle mezinárodních úmluv o ochraně vod a hospodaření s nimi, zejména Úmluvy Organizace spojených národů o ochraně a využívání vodních toků přesahujících hranice států a mezinárodních jezer, schválené rozhodnutím Rady 95/308/ES (1), a každé návazné dohody o jejím uplatnění.

(36) Je nutné, aby byly provedeny analýzy charakteristik povodí a dopadů lidské činnosti, stejně jako ekonomická analýza užívání vod. Vývoj stavu vod má být sledován členskými státy na systematickém a srovnatelném základě v rámci celého Společenství. Tyto informace jsou nezbytné k tomu, aby poskytl spolehlivý základ členským státům k vytvoření programů opatření směřujících k dosažení cílů stanovených touto směrnicí.

(37) Členské státy mají určit vody užívané pro odběr pitné vody a zajistit dosažení souladu se směrnicí Rady 80/778/EHS ze dne 15. července 1980 o jakosti vody určené k lidské spotřebě (2).

(38) Využití ekonomických nástrojů může být vhodné jako součást programu opatření. Přitom má být vzata v úvahu zásada návratnosti nákladů na vodohospodářské služby, včetně nákladů na životní prostředí a vodní zdroje spojených s poškozením nebo nepříznivým dopadem na vodní prostředí, a to zejména v souladu se zásadou, že znečišťovatel platí. Pro tento účel bude nezbytná ekonomická analýza vodohospodářských služeb založená na dlouhodobé předpovědi nabídky a poptávky po vodě v oblasti povodí.

(39) Je zapotřebí snížit dopad nehod, v důsledku kterých jsou vody havarijně znečištěny, nebo jim předcházet. Cíleně zaměřená opatření by měla být součástí programu opatření.

(40) S ohledem na prevenci a omezování znečišťování má být vodní politika Společenství založena na sdruženém přístupu s využitím omezování znečišťování u zdroje stanovením mezních hodnot emisí a norem environmentální kvality.

(41) Pokud jde o množství vody, mají být stanoveny všeobecné zásady pro omezení odběrů a vzdouvání vody, aby byla zajištěna environmentální udržitelnost dotčených vodních systémů.

(42) Společné normy environmentální kvality a mezní hodnoty emisí pro určité skupiny nebo druhy znečišťujících látek mají být jako minimální požadavky stanoveny právními předpisy Společenství. Opatření k přijetí takových norem mají být zajištěna na úrovni Společenství.

(43) Znečišťování vypouštěním, emisemi nebo úniky prioritních nebezpečných látek se musí zastavit nebo postupně odstranit. Evropský parlament a Rada se mají na návrh Komise dohodnout na látkách, které se budou přednostně zohledňovat při přijímání opatření, a na specifických opatřeních, která mají být přijata proti znečišťování vod těmito látkami, přičemž je třeba vzít v úvahu všechny významné zdroje a stanovit rentabilní a proporcionální úroveň a kombinaci omezujících opatření.

(44) Při identifikaci prioritních nebezpečných látek by měla být vzata v úvahu zásada předběžné opatrnosti, opírající se zejména o určení všech potenciálně nepříznivých účinků příslušného výrobku a odborné posouzení rizika.

(45) Členské státy mají přijmout opatření k odstranění znečištění povrchových vod prioritními látkami a k postupnému snižování znečišťování dalšími látkami, což by jinak znemožnilo členským státům dosáhnout příslušných cílů pro útvary povrchových vod.

(46) Pro zajištění účasti veřejnosti včetně uživatelů vody na sestavování a aktualizaci plánů povodí je nezbytné poskytovat patřičné informace o plánovaných opatřeních a podávat zprávu o postupu jejich realizace s ohledem na zapojení veřejnosti před přijetím konečných rozhodnutí o nutných opatřeních.

(47) Tato směrnice má vytvořit mechanismy přístupu k překážkám bránícím postupu při zlepšování stavu vod tam, kde spadají mimo působnost právních předpisů Společenství vztahujících se k vodě, a to s ohledem na vytvoření vhodných strategií Společenství pro jejich překonání.

(48) Komise má každoročně předložit aktualizovaný plán všech záměrů, které má v úmyslu navrhnout pro oblast vod.

(49) Jako součást této směrnice mají být stanoveny technické specifikace zajišťující provázaný přístup v rámci Společenství. Kritéria pro hodnocení stavu vod jsou důležitým krokem vpřed. Přizpůsobování určitých technických prvků technickému pokroku a normalizace monitorování, metod odběru vzorků a rozborů mají být přijaty postupem výboru. K podpoře

důkladného pochopení a důsledného uplatnění kritérií pro charakterizaci oblastí povodí a hodnocení stavu vod může Komise přijmout pokyny určující způsob použití těchto kritérií.

(50) Opatření nezbytná pro zavedení této směrnice mají být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi (1).

(51) Provedením této směrnice má být dosaženo přinejmenším stejného stupně ochrany vod, jaký je zajištěn určitými předchozími předpisy, které by tudíž měly být zrušeny, jakmile budou ustanovení této směrnice plně provedena.

(52) Ustanovení této směrnice přebírají rámec pro omezování znečišťování nebezpečnými látkami, zavedený směrnicí 76/464/EHS (2). Ta má být proto zrušena, jakmile budou ustanovení této směrnice plně provedena.

(53) Má být zajištěno plné provedení a vymahatelnost stávajících environmentálních právních předpisů k ochraně vod. Je zapotřebí zajistit řádné uplatnění ustanovení provádějících tuto směrnici v rámci Společenství prostřednictvím odpovídajících sankcí podle právních předpisů členských států. Takové sankce by měly být účinné, přiměřené a odrazující,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Účel

Účelem této směrnice je stanovit rámec pro ochranu vnitrozemských povrchových vod, brakických vod, pobřežních vod a podzemních vod, který:

a) zabrání dalšímu zhoršování a ochrání a zlepši stav vodních ekosystémů, a s ohledem na jejich potřebu vody, suchozemských ekosystémů a mokřadů, které přímo závisejí na vodních ekosystémech;

b) podpoří udržitelné užívání vod založené na dlouhodobé ochraně dosažitelných vodních zdrojů;

c) usiluje o zvýšenou ochranu a zlepšení vodního prostředí, mimo jiné též prostřednictvím specifických opatření pro cílené snižování vypouštění, emisí a úniků prioritních látek a zastavení nebo postupné odstranění vypouštění, emisí a úniků prioritních nebezpečných látek;

d) zajistí cílené snižování znečišťování podzemních vod a zabrání jejich dalšímu znečišťování a

e) přispěje ke zmírnění účinků povodní a období sucha, a tím také k

— zajištění dostatečných zásob povrchových vod a podzemních vod dobré jakosti potřebných pro udržitelné, vyvážené a vyrovnané užívání vod,

— významnému snížení znečišťování podzemních vod,

— ochraně teritoriálních a mořských vod a

— dosažení cílů příslušných mezinárodních dohod včetně těch, které jsou zaměřeny na předcházení a odstraňování znečištění mořského prostředí, v souladu s opatřeními Společenství podle čl. 16 odst. 3 k zastavení nebo postupnému odstranění vypouštění, emisí a úniků prioritních nebezpečných látek, s konečným cílem dosáhnout v mořském prostředí koncentrací blízkých hodnotám pozadí pro přirozeně se vyskytující látky a blízkých nule pro uměle vyráběné syntetické látky.

Článek 2

Definice

Pro účely této směrnice se:

1. „povrchovými vodami“ rozumějí vnitrozemské vody s výjimkou vod podzemních, brakické a pobřežní vody; ve vztahu k problematice chemického stavu se též zahrnou teritoriální vody;

2. „podzemními vodami“ rozumějí veškeré vody pod zemským povrchem v pásmu nasycení a v přímém kontaktu s horninovým prostředím nebo půdním podložím;

3. „vnitrozemskými vodami“ rozumějí veškeré stojaté nebo tekoucí vody na zemském povrchu a všechny podzemní vody na straně pevniny od základní čáry, od které se měří šířka teritoriálních vod;

4. „řekou“ rozumí útvar vnitrozemské vody tekoucí v převážné části po zemském povrchu, který ale může téci v části toku pod povrchem;

5. „jezerem“ rozumí útvar stojaté vnitrozemské povrchové vody;

6. „brakickými vodami“ rozumějí útvary povrchové vody poblíž ústí řek, které jsou svou povahou částečně slané v důsledku své blízkosti k pobřežním vodám, avšak jsou podstatně ovlivněné přítokem sladké vody;

7. „pobřežními vodami“ rozumějí povrchové vody, které se nacházejí směrem k pevnině od čáry, jejíž každý bod je ve vzdálenosti jedné námořní míle směrem do moře z nejbližšího bodu základní čáry, od které se měří šířka teritoriálních vod, a

které případně dosahují až k vnější hranici brakických vod;

8. „umělým vodním útvarem“ rozumí útvar povrchové vody vytvořený lidskou činností;
9. „silně ovlivněným vodním útvarem“ rozumí útvar povrchové vody, který má v důsledku fyzických změn způsobených lidskou činností podstatně změněný charakter, jak jej vymezil členský stát v souladu s ustanoveními přílohy II;
10. „útvarem povrchové vody“ rozumí samostatný a významný prvek povrchové vody, jako jsou jezero, nádrž, tok, řeka nebo kanál, část toku, řeky nebo kanálu, brakické vody nebo úsek pobřežních vod;
11. „zvodnělou vrstvou“ rozumí podzemní vrstva nebo souvrství hornin nebo jiných geologických vrstev o dostatečné pórovitosti a propustnosti umožňující buď významné proudění podzemních vod, nebo odběr významných množství podzemních vod;
12. „útvarem podzemních vod“ rozumí příslušný objem podzemních vod ve zvodnělé vrstvě nebo vrstvách;
13. „povodím“ rozumí území, ze kterého veškerý povrchový odtok odtéká sítí potoků, řek a případně i jezer do moře v jediném vyústění, ústí nebo deltě toku;
14. „dílčím povodím“ rozumí území, ze kterého veškerý povrchový odtok odtéká systémem potoků, řek a případně i jezer do určitého místa vodního toku (obvykle jezero nebo soutok řek);
15. „oblastí povodí“ rozumí území pevniny a moře tvořené jedním nebo více sousedícími povodími, společně s podzemními a pobřežními vodami, které k nim přísluší, určené podle čl. 3 odst. 1 jako hlavní jednotka pro správu povodí;
16. „příslušným orgánem“ rozumí orgán nebo orgány určené podle čl. 3 odst. 2 nebo 3;
17. „stavem povrchových vod“ rozumí obecné vyjádření stavu útvaru povrchové vody určené buď ekologickým, nebo chemickým stavem, podle toho, který je horší;
18. „dobrým stavem povrchových vod“ rozumí takový stav útvaru povrchové vody, kdy je jeho jak ekologický, tak chemický stav přinejmenším „dobrý“;
19. „stavem podzemních vod“ rozumí obecné vyjádření stavu útvaru podzemní vody určené buď ekologickým, nebo chemickým stavem, podle toho, který je horší;
20. „dobrým stavem podzemních vod“ rozumí takový stav útvaru podzemní vody, kdy je jeho jak kvantitativní, tak chemický stav přinejmenším „dobrý“;
21. „ekologickým stavem“ rozumí vyjádření kvality struktury a funkce vodních ekosystémů spojených s povrchovými vodami klasifikovanými v souladu s přílohou V;
22. „dobrým ekologickým stavem“ rozumí stav útvaru povrchové vody klasifikovaný v souladu s přílohou V;
23. „dobrým ekologickým potenciálem“ rozumí stav silně ovlivněného nebo umělého vodního útvaru podle klasifikace v souladu s příslušnými ustanoveními přílohy V;
24. „dobrým chemickým stavem povrchových vod“ rozumí chemický stav nezbytný ke splnění environmentálních cílů pro povrchové vody podle čl. 4 odst. 1 písm. a), tj. takový chemický stav útvaru povrchové vody, ve kterém koncentrace znečišťujících látek nepřesahují normy environmentální kvality stanovené v příloze IX, podle čl. 16 odst. 7 a podle dalších příslušných právních předpisů Společenství, které stanoví normy environmentální kvality na úrovni Společenství;
25. „dobrým chemickým stavem podzemních vod“ rozumí chemický stav útvaru podzemní vody, který splňuje všechny podmínky stanovené v tabulce 2.3.2 přílohy V;
26. „kvantitativním stavem“ rozumí vyjádření stupně ovlivnění útvaru podzemní vody přímými nebo nepřímými odběry;
27. „dosažitelným zdrojem podzemní vody“ rozumí dlouhodobé roční průměrné množství celkového doplňování útvaru podzemní vody snížené o dlouhodobé průměrné roční množství odtoku nutného pro dosažení cílů ekologické kvality u souvisejících povrchových vod určených podle článku 4, aby nedošlo k jakémukoli významnému zhoršení ekologického stavu těchto vod a vyloučilo se jakékoli významné poškození souvisejících suchozemských ekosystémů;
28. „dobrým kvantitativním stavem“ rozumí stav definovaný v tabulce 2.1.2 přílohy V;
29. „nebezpečnými látkami“ rozumějí látky nebo skupiny látek, které jsou toxické, perzistentní a náchylné k bioakumulaci, a další látky nebo skupiny látek, které v obdobné míře vyvolávají znepokojení;
30. „prioritními látkami“ rozumějí látky určené v souladu s čl. 16 odst. 2 a uvedené v příloze X. Mezi těmito látkami jsou „prioritní nebezpečné látky“, což jsou látky určené v souladu s čl. 16 odst. 3 a 6, pro které musí být přijata opatření v souladu s čl. 16 odst. 1 a 8;
31. „znečišťující látkou“ rozumí jakákoli látka schopná způsobit znečištění, zejména látky uvedené v příloze VIII;
32. „přímým vypouštěním do podzemních vod“ rozumí vypouštění znečišťujících látek do podzemních vod, aniž by prošly filtrací půdou nebo půdním podložím;

33. „znečišťováním“ rozumí přímé nebo nepřímé zavádění, jako důsledek lidské činnosti, látek nebo tepla do ovzduší, vody nebo půdy, které může být škodlivé pro lidské zdraví nebo pro kvalitu vodních ekosystémů nebo suchozemských ekosystémů přímo na nich závislých, má za následek poškození hmotného majetku nebo zhoršuje či narušuje hodnoty životního prostředí a další legitimní způsoby jeho užívání;

34. „environmentálními cíli“ rozumějí cíle stanovené v článku 4;

35. „normou environmentální kvality“ rozumí koncentrace určité znečišťující látky nebo skupiny látek ve vodě, sedimentech nebo živých organismech, která nemá být z důvodu ochrany lidského zdraví a životního prostředí překročena;

36. „sdrženým přístupem“ rozumí omezování vypouštění a emisí do povrchových vod podle přístupu stanoveného v článku 10;

37. „vodou určenou k lidské spotřebě“ rozumí totéž jako ve směrnici 80/778/EHS ve znění směrnice 98/83/ES;

38. „vodohospodářskými službami“ rozumějí veškeré činnosti, které pro domácnosti, veřejné instituce nebo pro jakoukoli hospodářskou činnost zajišťují:

a) odběr, vzdouvání, jímání, úpravu a rozvod povrchových nebo podzemních vod;

b) odvádění a čištění odpadních vod s následným vypouštěním do povrchových vod;

39. „využíváním vod“ rozumějí vodohospodářské služby spolu s jakoukoli další činností podle článku 5 a podle přílohy II, s významným vlivem na stav vod.

Toto pojetí se vztahuje k účelům článku 1 a k ekonomické analýze zpracované podle článku 5 a podle přílohy III písm.

b);

40. „mezí hodnotou emisí“ rozumějí množství vyjádřená určitými specifickými ukazateli, koncentracemi nebo úrovněmi emisí, které nesmějí být v jednom časovém období nebo v několika časových obdobích překročeny. Mezní hodnoty emisí mohou být rovněž stanoveny pro určité skupiny, třídy nebo kategorie látek, zejména těch, které jsou uvedeny v článku 16.

Mezní hodnoty emisí pro jednotlivé látky se obvykle uplatní v místě, kde emise opouštějí určité zařízení, přičemž se při jejich určování nebere v úvahu ředění. Při nepřímém vypouštění do vod lze při určování mezních hodnot emisí daného zařízení vzít v úvahu účinek čistírny odpadních vod za předpokladu, že je zaručena stejná úroveň ochrany životního prostředí jako celku, a že přitom nedojde ke zvýšení úrovně znečištění v životním prostředí;

41. „omezováním emisí“ rozumějí opatření určující specifické požadavky na omezování emisí, např. stanovením mezní hodnoty emisí nebo jinak určenými mezními hodnotami nebo podmínkami týkajícími se účinků, povahy nebo jiné vlastnosti emisí nebo provozních podmínek, které emise ovlivňují. Užití pojmu „omezováním emisí“ v této směrnici se v žádném ohledu nepovažuje za nový výklad příslušných ustanovení jakýchkoli jiných směrnic.

Článek 3

Koordinace správních opatření v rámci oblastí povodí

1. Členské státy vymezí jednotlivá povodí na svém území a pro účely této směrnice je přiřadí jednotlivým oblastem povodí. Malá povodí mohou být případně spojena s většími povodími nebo se sousedícími malými povodími tak, aby se vytvořily jednotlivé oblasti povodí. Pokud podzemní vody zcela nesledují určité povodí, vymezí se a přiřadí k nejbližší nebo nejvhodnější oblasti povodí. Pobřežní vody se vymezí a přiřadí k nejbližší nebo nejvhodnější oblasti nebo oblastem povodí.

2. Členské státy zajistí patřičná správní opatření, včetně určení příslušného orgánu pro uplatnění pravidel této směrnice v rámci každé oblasti povodí, jež leží na jejím území.

3. Členské státy zajistí, aby povodí rozkládající se na území více než jednoho členského státu bylo přiřazeno k mezinárodní oblasti povodí. Na žádost zúčastněných členských států podnikne Komise kroky, aby přiřazení k takovému mezinárodnímu povodí usnadnila.

Každý členský stát zajistí patřičná správní opatření, včetně určení příslušného orgánu pro uplatnění pravidel této směrnice v části mezinárodní oblasti povodí, jež leží na jeho území.

4. Členské státy zajistí, aby požadavky této směrnice na dosažení environmentálních cílů stanovených v článku 4, a zejména všechny programy opatření byly koordinovány v celé oblasti povodí. V mezinárodních oblastech povodí zajistí dotyčné členské státy tuto koordinaci společně a mohou pro tento účel využít stávajících struktur vyplývajících z mezinárodních dohod. Na žádost dotyčných členských států podnikne Komise kroky, aby ustanovení programů opatření usnadnila.

5. Pokud oblast povodí přesahuje území Společenství, usiluje dotyčný členský stát nebo státy o zajištění odpovídající koordinace s příslušnými třetími zeměmi se záměrem dosáhnout cílů této směrnice v rámci celé oblasti povodí. Členské státy přitom zajistí uplatnění pravidel této směrnice na svém území.

6. Členské státy mohou určit za příslušný orgán pro účely této směrnice stávající vnitrostátní nebo mezinárodní subjekt.

7. Členské státy určí příslušný orgán do dne uvedeného v článku 24.

8. Členské státy předají Komisi seznam svých příslušných orgánů a příslušných orgánů všech mezinárodních subjektů, kterých jsou členy, nejpozději do šesti měsíců ode dne uvedeného v článku 24. Ke každému příslušnému orgánu budou poskytnuty údaje podle přílohy I.

9. Členské státy uvědomí Komisi o jakékoli změně v údajích poskytnutých podle odstavce 8 do tří měsíců od vstupu této změny v platnost.

Článek 4

Environmentální cíle

1. Při uskutečňování programů opatření uvedených v plánech povodí:

a) pro povrchové vody

i) členské státy provedou potřebná opatření k zamezení zhoršení stavu všech útvarů povrchových vod s výhradou uplatnění odstavců 6 a 7 a aniž je dotčen odstavec 8;

ii) členské státy zajistí ochranu, zlepšení stavu a obnovu všech útvarů povrchových vod, s ohledem na ustanovení bodu iii) pro umělé a silně ovlivněné vodní útvary, s cílem dosáhnout dobrého stavu povrchových vod nejpozději do 15 let ode dne vstupu této směrnice v platnost, v souladu s ustanoveními podle přílohy V, s výhradou prodloužení lhůty podle odstavce 4 a uplatnění odstavců 5, 6 a 7 a aniž je dotčen odstavec 8;

iii) členské státy zajistí ochranu a zlepšení stavu všech umělých a silně ovlivněných vodních útvarů s cílem dosáhnout dobrého ekologického potenciálu a dobrého chemického stavu povrchových vod nejpozději do 15 let ode dne vstupu této směrnice v platnost, v souladu s ustanoveními podle přílohy V, s výhradou prodloužení lhůty podle odstavce 4 a uplatnění odstavců 5, 6 a 7 a aniž je dotčen odstavec 8;

iv) členské státy provedou nezbytná opatření v souladu s čl. 16 odst. 1 a 8 s cílem postupně snížit znečišťování prioritními látkami a zastavit nebo postupně odstranit emise, vypouštění a úniky prioritních nebezpečných látek, aniž jsou dotčeny příslušné mezinárodní dohody zúčastněných stran uvedené v článku 1;

b) pro podzemní vody

i) členské státy provedou nezbytná opatření k zamezení nebo omezení vstupů znečišťujících látek do podzemních vod a k zamezení zhoršení stavu všech útvarů podzemních vod s výhradou uplatnění odstavců 6 a 7 a aniž je dotčen odstavec 8 tohoto článku a s výhradou uplatnění čl. 11 odst. 3 písm. j);

ii) členské státy zajistí ochranu, zlepšení stavu a obnovu všech útvarů podzemních vod a zajišťují vyvážený stav mezi odběrem podzemních vod a jejich doplňováním s cílem dosáhnout dobrého stavu podzemních vod nejpozději do 15 let ode dne vstupu této směrnice v platnost, v souladu s přílohou V, s výhradou prodloužení lhůty podle odstavce 4 a uplatnění odstavců 5, 6 a 7, aniž je dotčen odstavec 8 tohoto článku a s výhradou čl. 11 odst. 3 písm. j);

iii) členské státy provedou za účelem účinného snížení znečišťování podzemních vod nezbytná opatření k tomu, aby zvrátily jakýkoli významný a trvalý vzestupný trend koncentrace jakékoli znečišťující látky jako důsledku dopadů lidské činnosti. Opatření ke zvrácení trendů musí být provedena v souladu s odstavci 2, 4 a 5 článku 17, přičemž se vezmou v úvahu příslušné normy stanovené v odpovídajících právních předpisech Společenství, s výhradou uplatnění odstavců 6 a 7 a aniž je dotčen odstavec 8;

c) pro chráněné oblasti

členské státy dosáhnou souladu se všemi normami a cíli nejpozději do 15 let ode dne vstupu této směrnice v platnost, pokud právní předpisy Společenství, podle kterých byly jednotlivé chráněné oblasti zřízeny, nestanoví jinak.

2. Pokud se na příslušný vodní útvar vztahuje více než jeden cíl uvedený v odstavci 1, uplatní se vždy nejprísnejší z nich.

3. Členské státy mohou vymezit útvar povrchové vody jako umělý nebo silně ovlivněný, pokud by:

a) změny hydromorfologických vlastností, které by byly nutné k dosažení dobrého ekologického stavu tohoto útvaru, měly výrazně nepříznivé účinky na:

i) širší okolí;

ii) plavbu, včetně přístavních zařízení, nebo rekreaci;

iii) činnosti, pro něž je voda jímána, jako je zásobování pitnou vodou, výroba elektrické energie nebo závlahy;

iv) úpravu vodních poměrů, ochranu před povodněmi, odvodňování, nebo

v) jiné stejně důležité udržitelné rozvojové činnosti člověka;

b) užitečných funkcí poskytovaných umělými nebo ovlivněnými charakteristikami vodního útvaru nemohlo být, z důvodů technické neproveditelnosti nebo pro neúměrné náklady, rozumně dosaženo jinými prostředky, jež by byly z hlediska životního prostředí významně lepší.

Takové vymezení vodních útvarů a jeho důvody se výslovně uvedou v plánech povodí požadovaných podle článku 13 a přezkoumávaných každých šest let.

4. Lhůty stanovené podle odstavce 1 mohou být prodlouženy za účelem postupného dosahování cílů pro vodní útvary za předpokladu, že se neprojeví další zhoršení stavu dotčeného vodního útvaru, a to při splnění všech následujících podmínek:

a) členské státy dojdou k závěru, že všech potřebných zlepšení stavu vodních útvarů nelze rozumně dosáhnout ve lhůtách uvedených ve zmíněném odstavci, a to nejméně z jednoho z těchto uvedených důvodů:

i) míra požadovaného zlepšení může být z důvodů technické proveditelnosti dosažena pouze postupnými kroky, které lhůty přesahují;

ii) dosažení odpovídajícího zlepšení v rámci dané lhůty by bylo neúměrně nákladné;

iii) přírodní podmínky nedovolují včasné zlepšení stavu daného vodního útvaru;

b) prodloužení lhůty a jeho důvody se jmenovitě uvedou a vysvětlí v plánu povodí požadovaném podle článku 13;

c) prodloužení lhůty se omezí na období maximálně dvou následných aktualizací plánu povodí s výjimkou případů, kdy přírodní podmínky jsou takové, že stanovených cílů nemůže být v těchto obdobích dosaženo;

d) souhrn opatření požadovaných podle článku 11, která jsou považována za nezbytná k postupnému dosažení požadovaného stavu vodního útvaru v prodloužené lhůtě, důvody jakéhokoli významného zpoždění funkčnosti těchto opatření a očekávaný časový plán jejich provedení jsou uvedeny v plánu povodí. Přehled provádění těchto opatření a souhrn všech dodatečných opatření tvoří součást aktualizovaného plánu povodí.

5. Členské státy mohou připustit pro specifické vodní útvary dosažení méně přísných environmentálních cílů než těch, které jsou uvedeny v odstavci 1, pokud jsou tyto vodní útvary ovlivněny lidskou činností do míry určené v souladu s čl. 5 odst. 1

nebo pokud jsou jejich přírodní podmínky takové, že by dosažení těchto cílů bylo neproveditelné nebo neúměrně nákladné, a pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

a) environmentálních a sociálně-ekonomických potřeb zajišťovaných takovou lidskou činností nemůže být dosaženo jinými prostředky, které by z hlediska životního prostředí byly významně lepší a nevyžadovaly by neúměrné náklady;

b) členské státy zajistí, aby:

— povrchové vody dosáhly nejvyššího možného ekologického a chemického stavu, při daných vlivech, kterým nebylo možné se rozumně vyhnout v důsledku povahy lidské činnosti nebo znečištění;

— podzemní vody dosáhly nejmenších možných změn oproti dobrému stavu podzemních vod, při daných vlivech, kterým nebylo možné se rozumně vyhnout v důsledku povahy lidské činnosti nebo znečištění;

c) nedojde k dalšímu zhoršení stavu dotčeného vodního útvaru;

d) stanovení méně přísných environmentálních cílů a příslušné důvody se jmenovitě uvedou v plánu povodí podle článku 13 a tyto cíle budou každých šest let přezkoumány.

6. Dočasné zhoršení stavu vodních útvarů není porušením požadavků této směrnice, pokud je výsledkem okolností přírodní povahy nebo vyšší moci, které jsou výjimečné nebo nemohly být rozumně předpokládány, zejména extrémních povodní a déletrvajících suchých období, nebo důsledkem okolností způsobených haváriemi, které nebylo možné rozumně předvídat, a budou-li splněny všechny následující podmínky:

a) přijmou se všechny schůdné kroky s cílem předejít dalšímu zhoršování stavu a za účelem neustoupit od dosažení cílů této směrnice u ostatních vodních útvarů neovlivněných uvedenými mimořádnými okolnostmi;

b) podmínky, za kterých mohou být okolnosti označeny za mimořádné nebo rozumně nepředvídatelné, jsou uvedeny, včetně zavedení příslušných ukazatelů, v plánu povodí;

c) opatření, která mají být přijata za takovýchto mimořádných okolností, jsou zahrnuta do programů opatření a neoslabí obnovu kvality daného vodního útvaru po skončení mimořádných okolností;

d) důsledky mimořádných nebo rozumně nepředvídatelných okolností se každoročně přezkoumají a s ohledem na důvody stanovené v odst. 4 písm. a) se přijmou všechna proveditelná opatření s cílem obnovit v co možná nejkratším čase ve vodním útvaru stav, který byl před mimořádnou událostí, a

e) souhrn důsledků mimořádných okolností a opatření, která byla nebo mají být přijata v souladu s písmeny a) a d), se uvede v nejbližší aktualizaci plánu povodí.

7. Členské státy neporuší tuto směrnici, pokud:

— nedosažení dobrého stavu podzemních vod, dobrého ekologického stavu nebo případně dobrého ekologického potenciálu nebo neúspěch při předcházení zhoršování stavu útvaru povrchové nebo podzemní vody jsou důsledkem nových změn fyzikálních poměrů v útvaru povrchové vody nebo změn hladin útvarů podzemních vod, nebo

— neúspěch při zamezení zhoršování stavu útvaru povrchové vody z velmi dobrého na dobrý je důsledkem nových trvalých činností, které souvisejí s lidským rozvojem, a

jsou-li splněny všechny následující podmínky:

a) jsou učiněny všechny schůdné kroky k omezení nepříznivých vlivů na stav vodního útvaru;

b) důvody těchto změn nebo úprav jsou výslovně uvedeny a vysvětleny v plánu povodí požadovaném podle článku 13 a dané cíle se každých šest let přezkoumávají;

c) důvody těchto změn nebo úprav vyplývají z nadřazeného veřejného zájmu nebo pokud jsou přínosy pro životní prostředí a společnost při dosahování cílů stanovených v odstavci 1 převáženy přínosy nových změn pro lidské zdraví, udržení ochrany obyvatel nebo udržitelný rozvoj, a

d) prospěšné cíle, které z těchto změn nebo úprav vodního útvaru vyplývají, nelze z důvodů technické neproveditelnosti nebo pro neúměrné náklady dosáhnout jinými prostředky, jež by byly z hlediska životního prostředí významně lepší.

8. Při uplatňování odstavců 3, 4, 5, 6 a 7 členské státy zabezpečí, že nedojde k trvalému vyloučení nebo ústupkům při dosahování cílů požadovaných touto směrnicí v jiných vodních útvarech ležících v téže oblasti povodí a že uplatňování je v souladu se zaváděním jiných předpisů Společenství v oblasti životního prostředí.

9. Je třeba učinit kroky k zajištění toho, aby uplatňování nových ustanovení, včetně uplatňování odstavců 3, 4, 5, 6 a 7, zaručilo přinejmenším stejnou úroveň ochrany jako stávající právní předpisy Společenství.

Článek 5

Charakteristiky oblasti povodí, přezkoumání environmentálních důsledků lidské činnosti a ekonomická analýza využívání vod

1. Každý členský stát zajistí, aby byla pro každou oblast povodí a pro část mezinárodní oblasti povodí ležící na jeho území zpracována:

- analýza jejích charakteristik,
 - přezkoumání dopadů lidské činnosti na stav povrchových vod a podzemních vod a
 - ekonomická analýza využívání vod,
- a to podle technických specifikací uvedených v přílohách II a III a ve lhůtě nejpozději do čtyř let ode dne vstupu této směrnice v platnost.

2. Analýzy a přezkoumání uvedené v odstavci 1 se přehodnotí a podle potřeby aktualizují nejpozději do 13 let ode dne vstupu této směrnice v platnost a dále každých šest let.

Článek 6

Registr chráněných oblastí

1. Členské státy zajistí zřízení registru nebo registrů všech oblastí nacházejících se v každé oblasti povodí, které byly podle příslušných právních předpisů Společenství na ochranu povrchových a podzemních vod nebo na zachování stanovišť a druhů živočichů a rostlin přímo závislých na vodě vymezeny jako oblasti vyžadující zvláštní ochranu. Členské státy zajistí, aby registry byly dokončeny nejpozději do čtyř let ode dne vstupu této směrnice v platnost.

2. Registr nebo registry zahrnou všechny vodní útvary určené podle čl. 7 odst. 1 a chráněné oblasti uvedené v příloze IV.

3. Registr nebo registry chráněných oblastí se pro každou oblast povodí průběžně přezkoumávají a aktualizují.

Článek 7

Vody využívané k odběru pitné vody

1. Členské státy určí pro každou oblast povodí:

— všechny vodní útvary využívané k odběru vody určené k lidské spotřebě, pokud poskytují průměrně více než 10 m³ vody za den nebo slouží více než 50 osobám, a

— vodní útvary uvažované pro tento účel.

V souladu s přílohou V členské státy monitorují vodní útvary, které podle přílohy V poskytují průměrně více než 100 m³ vody za den.

2. Kromě splnění cílů podle článku 4 v souladu s požadavky této směrnice pro povrchové vody, včetně norem kvality stanovených na úrovni Společenství podle článku 16, zajistí členské státy pro každý vodní útvar určený podle odstavce 1, aby za použitého režimu úpravy vody a v souladu s právními předpisy Společenství splnila upravená voda požadavky směrnice 80/778/EHS ve znění směrnice 98/83/ES.

3. Členské státy zajistí nezbytnou ochranu vodních útvarů určených s cílem zabránit zhoršování jejich kvality, čímž přispějí ke snížení stupně úpravy potřebného pro výrobu pitné vody. Pro tyto vodní útvary mohou členské státy zřídit ochranná pásma.

Článek 8

Monitorování stavu povrchových vod, podzemních vod a chráněných oblastí

1. Členské státy zajistí zřízení programů pro monitorování stavu vod za účelem zajištění provázaného a úplného přehledu o stavu vod v každé oblasti povodí:

— pro povrchové vody tyto programy zahrnou:

i) objem a hladinu nebo průtok vody v rozsahu, který je relevantní pro ekologický a chemický stav a ekologický potenciál, a

ii) ekologický a chemický stav a ekologický potenciál;

— pro podzemní vody zahrnou tyto programy monitorování chemického a kvantitativního stavu,

— pro chráněné oblasti se tyto programy doplní o požadavky právních předpisů Společenství, podle nichž byly jednotlivé chráněné oblasti zřízeny.

2. Tyto programy musí být proveditelné nejpozději do šesti let ode dne vstupu této směrnice v platnost, pokud příslušné právní předpisy nestanoví jinak. Takové monitorování je v souladu s požadavky uvedenými v příloze V.

3. Technické specifikace a normalizované metody analýzy a monitorování stavu vod se stanoví postupem podle článku 21.

Článek 9

Návratnost nákladů na vodohospodářské služby

1. Členské státy vezmou v úvahu zásadu návratnosti nákladů na vodohospodářské služby, včetně environmentálních nákladů a nákladů na využívané zdroje, s ohledem na ekonomickou analýzu provedenou podle přílohy III, a zejména v souladu se zásadou, že znečišťovatel platí.

Do roku 2010 členské státy zajistí,

— aby politika poplatků v oblasti vody vytvořila uživatelům dostatečné podněty k tomu, aby užívali vodní zdroje efektivně, a tím přispěli k dosažení environmentálních cílů této směrnice,

— aby různá hospodářská odvětví, rozčleněná přinejmenším na průmysl, domácnosti a zemědělství, přiměřeně přispívala k úhradě nákladů na vodohospodářské služby, a to na základě ekonomické analýzy provedené v souladu s přílohou III a v duchu zásady, že znečišťovatel platí.

Členské státy přitom mohou přihlídnout k sociálním, environmentálním a ekonomickým důsledkům úhrady, jakož i ke geografickým a klimatickým podmínkám dotčené oblasti či oblastí.

2. Členské státy podají v plánech povodí informaci o plánovaných krocích směřujících k provedení odstavce 1, které přispějí k dosažení environmentálních cílů této směrnice, a o výnosech z různých způsobů využívání vody k uhrazení nákladů na vodohospodářské služby.

3. Tento článek nijak nebrání financování konkrétních preventivních nebo nápravných opatření směřujících k dosažení cílů této směrnice.

4. Členské státy neporuší tuto směrnici, pokud se rozhodnou v souladu se zavedenou praxí neuplatňovat ustanovení druhé věty odstavce 1 a s tím souvisejících ustanovení odstavce 2 pro dané využívání vod tam, kde to nenaruší účely a dosažení cílů této směrnice. Členské státy uvedou důvody pro neúplné uplatnění druhé věty odstavce 1 v plánech povodí.

Článek 10

Sdružený přístup k bodovým a difúzním zdrojům znečišťování

1. Členské státy zajistí, aby všechna vypouštění do povrchových vod podle odstavce 2 byla omezována podle sdruženého přístupu uvedeného v tomto článku.

2. Členské státy zabezpečí zavedení nebo provedení:

a) omezování emisí na základě nejlepších dostupných technologií, nebo

b) odpovídajících mezních hodnot emisí, nebo

c) v případě difúzních vlivů, omezování znečištění, popřípadě zahrnující nejlepší environmentální postupy

podle:

— směrnice Rady 96/61/ES ze dne 24. září 1996 o integrované prevenci a omezování znečištění (1),

— směrnice Rady 91/271/EHS ze dne 21. května 1991 o čištění městských odpadních vod (2),

— směrnice Rady 91/676/EHS ze dne 12. prosince 1991 o ochraně vod před znečištěním dusičnany ze zemědělských zdrojů (3),

— směrnic přijatých podle článku 16 této směrnice,

— směrnic uvedených v příloze IX,

— jakýchkoli dalších příslušných právních předpisů Společenství
nejpozději do 12 let ode dne vstupu této směrnice v platnost, pokud příslušné právní předpisy nestanoví jinak.

3. Pokud jakostní cíl nebo norma kvality, ať už jsou stanoveny na základě této směrnice, na základě směrnic uvedených v příloze IX, nebo na základě jakéhokoli jiného právního předpisu Společenství, vyžadují přísnější podmínky, než které by vyplývaly z uplatnění odstavce 2, bude v souladu s tím stanoveno přísnější omezování emisí.

Článek 11

Program opatření

1. Každý členský stát vzhledem k výsledkům analýz požadovaných podle článku 5 a k dosažení cílů stanovených podle článku 4 zajistí, aby byl pro každou oblast povodí nebo část mezinárodní oblasti povodí ležící na jeho území vypracován program opatření. Tyto programy mohou odkazovat na opatření, která vyplývají z právních předpisů přijatých na vnitrostátní úrovni a pokrývají celé území členského státu. Členský stát může případně přijmout opatření uplatňovaná pro všechny oblasti povodí nebo pro všechny části mezinárodních oblastí povodí ležící na jeho území.

2. Každý program opatření musí zahrnovat „základní“ opatření uvedená dále v odstavci 3, a je-li to nutné, i

„doplňující“ opatření.

3. „Základní opatření“ představují minimální požadavky, které mají respektovat a zahrnovat:

a) opatření vyžadovaná k provádění právních předpisů Společenství pro ochranu vod, včetně opatření požadovaných podle právních předpisů v článku 10 a v části A přílohy VI;

b) opatření považovaná za odpovídající účelům článku 9;

c) opatření na podporu účinného a udržitelného využívání vody za účelem zabránění ústupkům při dosahování cílů podle článku 4;

d) opatření ke splnění požadavků článku 7, včetně opatření na ochranu jakosti vody za účelem snížení stupně úpravy potřebného k výrobě pitné vody;

e) omezení odběrů sladkých povrchových a podzemních vod a vzdouvání sladkých povrchových vod, včetně registru nebo registrů odběrů vod a požadavku na předchozí povolení k odběrům a vzdouvání vod. Tato opatření budou pravidelně přezkoumána a podle potřeby aktualizována. Členské státy mohou z těchto omezení vyjmout ty odběry nebo vzdouvání vod, které nemají významný dopad na stav vodních útvarů;

f) omezení umělé infiltrace nebo doplňování útvarů podzemních vod, včetně požadavku na předchozí povolení. Použitá voda může pocházet z jakéhokoli povrchového nebo podzemního zdroje za předpokladu, že použití tohoto zdroje nepovede k ústupkům v dosažení environmentálních cílů stanovených pro tento zdroj nebo nadleňovaný či doplňovaný útvar podzemní vody. Tato omezení budou pravidelně přezkoumána a podle potřeby aktualizována;

g) pro bodové zdroje vypouštění, které mohou způsobit znečištění, požadavek na předchozí omezení prostřednictvím např. zákazu vnosu znečišťujících látek do vod nebo předchozího povolení nebo registrace založené na všeobecně závazných pravidlech stanovujících postupy omezování emisí příslušných znečišťujících látek, včetně omezování v souladu s články 10 a 16. Tato omezení budou pravidelně přezkoumána a podle potřeby aktualizována;

h) pro difúzní zdroje, které mohou způsobit znečištění, opatření k zabránění nebo omezení vnosů znečišťujících látek. Opatření mohou mít podobu požadavku na předchozí omezení, jako je zákaz vnosu znečišťujících látek do vod, předchozího povolení nebo registrace založené na všeobecně závazných pravidlech, pokud takový požadavek není jinak stanoven v rámci právních předpisů Společenství. Tato omezení budou pravidelně přezkoumána a podle potřeby aktualizována;

i) pro jakékoli jiné významné nepříznivé vlivy na stav vod podle článku 5 a přílohy II, zejména opatření k zajištění odpovídajících hydromorfologických podmínek vodního útvaru, které umožní dosažení požadovaného ekologického stavu nebo dobrého ekologického potenciálu pro vodní útvary označené jako umělé nebo silně ovlivněné. Omezení sledující tento účel mohou mít podobu požadavku na předchozí povolení nebo registrace založené na všeobecně závazných pravidlech, pokud takový požadavek není jinak stanoven v rámci právních předpisů Společenství. Tato omezení budou pravidelně přezkoumána a podle potřeby aktualizována;

j) zákaz přímého vypouštění znečišťujících látek do podzemních vod s ohledem na následující ustanovení:
Členské státy mohou vydat povolení pro zpětné vtačování geotermálně užívané vody do téže zvodnělé vrstvy.

Mohou též vydat povolení s vymezením podmínek pro:

— vtačování vody obsahující látky, které vznikají při činnostech spojených s průzkumem a těžbou ropných látek nebo s důlní činností, a vtačování vody pro technické účely do geologických struktur, ze kterých byly vytěženy ropné nebo jiné látky, nebo do geologických struktur, které jsou z důvodů přírodních poměrů trvale nevhodné pro jiné účely. Toto vtačování nesmí obsahovat jiné látky než ty, které vznikly při výše uvedených činnostech,

— zpětné vtačování podzemní vody čerpané z dolů a lomů nebo čerpané v souvislosti s výstavbou nebo údržbou stavebních děl,

— vtačování zemního plynu nebo zkapalněného ropného plynu (LPG) pro účely skladování do geologických struktur, které jsou z důvodu přírodních poměrů trvale nevhodné pro jiné účely,

— vtačování zemního plynu nebo zkapalněného ropného plynu (LPG) pro účely skladování do jiných geologických struktur, pokud existuje nadřazená potřeba zajištění zásobování plynem a pokud je vtačování prováděno tak, aby se zamezilo jakémukoli současnému nebo budoucímu ohrožení jakosti jakýchkoli souvisejících podzemních vod,

— konstrukční, inženýrské a jiné stavební práce a podobné činnosti na zemském povrchu nebo pod ním, které přicházejí do kontaktu s podzemními vodami. Pro tyto účely mohou členské státy stanovit, že tyto činnosti mohou být prováděny, jako by byly povoleny, za předpokladu, že budou prováděny v souladu s obecně závaznými pravidly, která členský stát pro tyto činnosti stanoví,

— vypouštění malých množství látek k vědeckým účelům pro charakterizování, ochranu nebo zlepšení stavu vodních útvarů, přičemž je toto vypouštění omezeno na množství nezbytně nutné k těmto účelům, pokud takovéto vypouštění neovlivní dosažení environmentálních cílů přijatých pro daný útvar podzemní vody;

k) opatření, která jsou v souladu s opatřeními podle článku 16, k odstranění znečišťování povrchových vod látkami určenými v seznamu prioritních látek přijatém na základě čl. 16 odst. 2 a k postupnému snižování znečišťování dalšími látkami, které by jinak členskými státy bránily dosáhnout cílů pro útvary povrchových vod stanovených v článku 4;

l) jakákoli opatření potřebná k předcházení významným únikům znečišťujících látek z technických zařízení a k předcházení nebo zmírnění důsledků událostí způsobujících havarijní znečištění, jako např. v důsledku povodní, a to včetně detekčních nebo

varovných systémů k těmto účelům a pro havárie, které nemohly být rozumně předvídaný, včetně všech přiměřených opatření ke snížení ohrožení vodních ekosystémů.

4. „Doplňující opatření“ jsou opatření navržená a provedená k doplnění základních opatření za účelem dosažení cílů stanovených podle článku 4. Část B přílohy VI obsahuje seznam takových vzorových opatření.

Členské státy mohou rovněž přijmout další doplňující opatření s cílem zabezpečit dodatečnou ochranu nebo zlepšení vod, na něž se vztahuje tato směrnice, a to včetně provedení odpovídajících mezinárodních dohod zmíněných v článku 1.

5. Pokud monitorování nebo jiné údaje naznačují, že cílů stanovených pro příslušný vodní útvar podle článku 4 nebude pravděpodobně dosaženo, zajistí členský stát, aby:

— byly vyšetřeny příčiny možného nesplnění,

— byla příslušně ověřena a přezkoumána odpovídající povolení a oprávnění,

— byly příslušně přezkoumány a upraveny monitorovací programy a

— byla přijata dodatečná opatření, která mohou být potřebná pro dosažení těchto cílů, popřípadě včetně stanovení přísnějších environmentálních kvalitativních cílů podle postupů stanovených v příloze V.

Jsou-li tyto příčiny důsledkem okolností přírodní povahy nebo vyšší moci, které jsou výjimečné a nemohly být rozumně předvídaný, zejména extrémní povodně a období deštětrvajícího sucha, může členský stát označit doplňující opatření za prakticky neuskutečnitelná, s výhradou čl. 4 odst. 6.

6. Při provádění opatření podle odstavce 3 podniknou členské státy všechny příslušné kroky, aby se nezvýšilo znečištění mořských vod. Aniž jsou dotčeny stávající právní předpisy, nesmí uplatnění opatření podle odstavce 3 v žádném případě vést k přímému ani k nepřímému zvýšení znečištění povrchových vod. Tento požadavek se neuplatní, pokud by jeho důsledkem bylo zvýšené znečištění životního prostředí jako celku.

7. Programy opatření se stanoví nejpozději do devíti let ode dne vstupu této směrnice v platnost a všechna opatření musí být proveditelná nejpozději do 12 let od tohoto data.

8. Programy opatření budou přezkoumány a podle potřeby aktualizovány nejpozději do 15 let ode dne vstupu této směrnice v platnost a dále každých šest let. Všechna nová nebo revidovaná opatření ustanovená podle aktualizovaného programu musí být proveditelná do tří let od svého přijetí.

Článek 12

Problémy, které nelze řešit na úrovni členského státu

1. Pokud se členský stát setká s problémem, který ovlivňuje hospodaření s jeho vodami, a nemůže být tímto členským státem vyřešen, může tento problém oznámit Komisi a jakémukoli dalšímu členskému státu, jehož se to týká, a doporučit přitom jeho řešení.

2. Komise odpoví na každé oznámení nebo doporučení členského státu nejpozději do šesti měsíců.

Článek 13

Plány povodí

1. Členské státy zajistí, aby byl pro každou oblast povodí ležící zcela na jejich území zpracován plán povodí.

2. V případě mezinárodní oblasti povodí zcela ležící na území Společenství zabezpečí členské státy koordinaci s cílem vypracování jednotného mezinárodního plánu povodí. Pokud takový mezinárodní plán povodí není zpracován, členské státy zpracují k dosažení cílů této směrnice plány povodí, které zahrnou přinejmenším ty části mezinárodní oblasti povodí, jež leží na jejich území.

3. U mezinárodních oblastí povodí přesahujících hranice Společenství usilují členské státy o vypracování jednotného plánu povodí, a pokud to není možné, zahrne plán minimálně tu část mezinárodní oblasti povodí, která leží na území dotyčného členského státu.

4. Plán povodí obsahuje informace podrobně uvedené v příloze VII.

5. Plány povodí mohou být doplněny vypracováním podrobnějších programů a plánů pro dílčí povodí, odvětví, problém nebo typ vod, které se budou zabývat jednotlivými aspekty hospodaření s vodou. Provedení těchto opatření nezbavuje členské státy žádné povinnosti uvedené v ostatních částech této směrnice.

6. Plány povodí se zveřejní nejpozději do devíti let ode dne vstupu této směrnice v platnost.

7. Plány povodí budou přezkoumány a aktualizovány nejpozději do 15 let ode dne vstupu této směrnice v platnost a následně po každých šesti letech.

Článek 14

Informování veřejnosti a konzultace

1. Členské státy podpoří aktivní zapojení všech zúčastněných stran při provádění této směrnice, zejména při

vypracování, přezkoumání a aktualizaci plánů povodí. Členské státy zajistí, aby pro každou oblast povodí byly k připomínkám veřejnosti, včetně uživatelů zveřejněny a zpřístupněny:

a) časový plán a program prací pro vypracování plánu, včetně prohlášení o konzultačních opatřeních, která mají být přijata, nejméně tři roky před začátkem období, kterého se plán týká;

b) předběžný přehled významných problémů hospodaření s vodou zjištěných v povodí, a to nejméně dva roky před začátkem období, kterého se plán týká;

c) kopie návrhu plánu povodí, a to nejméně jeden rok před začátkem období, kterého se plán týká.

Na žádost musí být umožněn přístup k podkladovým dokumentům a informacím použitým pro vypracování návrhu plánu povodí.

2. Členské státy poskytnou nejméně šest měsíců na písemné připomínky k těmto dokumentům, aby byly umožněny aktivní zapojení a konzultace.

3. Odstavce 1 a 2 se rovněž uplatní pro aktualizované plány povodí.

Článek 15

Podávání zpráv

1. Členské státy zašlou kopie plánů povodí a všechny jejich pozdější aktualizace Komisi a všem dalším členským státům, jichž se to týká, a to do tří měsíců od jejich zveřejnění:

a) pro oblasti povodí, které leží zcela na území členského státu, všechny plány povodí zahrnující toto státní území a zveřejněné podle článku 13;

b) pro mezinárodní oblasti povodí alespoň tu část plánů povodí, která zahrnuje území členského státu.

2. Členské státy předloží souhrnné zprávy o:

— analýzách požadovaných podle článku 5 a

— monitorovacích programech podle článku 8, zpracované pro potřeby prvního plánu povodí do tří měsíců od jejich dokončení.

3. Členské státy předloží do tří let od zveřejnění každého plánu povodí nebo jeho aktualizace podle článku 13 dílčí zprávu, která popíše pokrok dosažený při provádění plánovaného programu opatření.

Článek 16

Strategie proti znečišťování vod

1. Evropský parlament a Rada přijmou specifická opatření proti znečišťování vod jednotlivými znečišťujícími látkami nebo jejich skupinami, které představují významné riziko pro vodní prostředí nebo jeho prostřednictvím, a to včetně rizik pro vody využívané k odběru pitné vody. Pro tyto znečišťující látky se příslušná opatření zaměří na postupné omezování a pro prioritní nebezpečné látky definované v čl. 2 odst. 30 na zastavení nebo postupné odstranění vypouštění, emisí a úniků. Tato opatření se přijímají na základě návrhů předložených Komisí v souladu s postupy uvedenými ve Smlouvě.

2. Komise předloží návrh seznamu prioritních látek vybraných z látek, které představují významné riziko pro vodní prostředí nebo jeho prostřednictvím. Pro následná opatření se látky rozdělí podle priority na základě rizika pro vodní prostředí nebo jeho prostřednictvím, přičemž riziko se určí podle:

a) hodnocení rizik podle nařízení Rady (EHS) č. 793/93 (1), směrnice Rady 91/414/EHS (2) a směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/8/ES (3), nebo

b) hodnocení rizik zaměřeného (metodou podle nařízení (EHS) č. 793/93) výhradně na akvatickou ekotoxicitu a na toxicitu pro člověka prostřednictvím vodního prostředí.

Je-li to nutné pro splnění časového plánu stanoveného v odstavci 4, látky pro opatření se rozdělí podle priority na základě rizika pro vodní prostředí nebo jeho prostřednictvím, přičemž riziko se určí zjednodušeným postupem hodnocení rizika na základě vědeckých zásad s důrazem na:

— zjištění vlastního rizika spojeného s danou látkou, zejména s její akvatickou ekotoxicitou a toxicitou pro člověka prostřednictvím expozice vodnímu prostředí a

— zjištění rozšíření kontaminace prostředí získané prostřednictvím monitorování a

— jiné prokázané faktory, které mohou indikovat možnost rozšíření kontaminace prostředí, jako je produkce nebo používání objemu dané látky a způsoby jejího užití.

3. Návrh Komise také určí prioritní nebezpečné látky. Přitom vezme Komise v úvahu výběr uvažovaných látek, jež jsou předmětem příslušných právních předpisů Společenství týkajících se nebezpečných látek nebo příslušných mezinárodních dohod.

4. Komise přezkoumá přijatý seznam prioritních látek nejpozději do čtyř let ode dne vstupu této směrnice v platnost a poté nejpozději každé čtyři roky a předloží případné návrhy.

5. Při přípravě svého návrhu vezme Komise v úvahu doporučení Vědeckého výboru pro toxicitu, ekotoxicitu a životní prostředí, členských států, Evropského parlamentu, Evropské agentury pro životní prostředí, výzkumných programů Společenství, mezinárodních organizací, ve kterých je Společenství zastoupeno, evropských obchodních organizací včetně těch, které zastupují malé a střední podniky, evropských organizací ochrany životního prostředí a další příslušné informace, které zaznamená.

6. Komise předloží návrhy na omezení prioritních látek za účelem:

— postupného snižování vypouštění, emisí a úniků příslušných látek, a zejména

— zastavení nebo postupného odstranění vypouštění, emisí a úniků látek určených podle odstavce 3, včetně příslušného časového plánu. Tento časový plán nepřekročí období 20 let od přijetí těchto návrhů Evropským parlamentem a Radou v souladu s tímto článkem.

Přitom Komise zjistí odpovídající rentabilní a úměrnou úroveň a kombinaci kontroly výrobků a výrobních procesů, a to jak pro bodové, tak difúzní zdroje, a vezme v úvahu hodnoty jednotných mezních hodnot emisí Společenství pro kontrolu výrobních procesů. Je-li to vhodné, mohou být na úrovni Společenství podniknuta opatření pro kontrolu výrobních procesů po jednotlivých odvětvích. Pokud kontroly výrobků zahrnují přezkoumání příslušných povolení vydaných podle směrnice 91/414/EHS a směrnice 98/8/ES, provedou se tato přezkoumání v souladu s těmito směrnicemi. Každý návrh kontrol upřesní postup jejich přezkoumání, aktualizaci a posouzení jejich efektivnosti.

7. Komise předloží návrhy norem jakosti použitelných pro koncentrace prioritních látek v povrchových vodách, v sedimentech nebo biotě.

8. Komise v souladu s odstavci 6 a 7 předloží návrhy přinejmenším k omezování emisí z bodových zdrojů a pro normy environmentální kvality do dvou let od začlenění příslušné látky do seznamu prioritních látek. Pro látky začleněné do prvního seznamu prioritních látek, v případě absence úmluvy na úrovni Společenství do šesti let ode dne vstupu této směrnice v platnost, stanoví členské státy normy environmentální kvality pro tyto látky pro všechny povrchové vody ovlivněné vypouštěním těchto látek a stanoví omezení hlavních zdrojů vypouštění těchto látek, které jsou mimo jiné založeny na zvážení všech technických možností snížení znečišťování. Pro látky následně začleněné do seznamu prioritních látek, v případě absence úmluvy na úrovni Společenství, skuteční členské státy tato opatření do pěti let ode dne začlenění těchto látek do seznamu.

9. Komise může připravit strategie proti znečišťování vod jakýmkoli jinými znečišťujícími látkami nebo jejich skupinami, včetně jakéhokoli znečištění, které vznikne jako následek havárií.

10. V rámci přípravy svých návrhů ve smyslu odstavců 6 a 7 přezkoumá Komise rovněž všechny směrnice uvedené v příloze IX. Ve lhůtě podle odstavce 8 navrhne Komise revizi omezení v příloze IX pro všechny látky začleněné do seznamu prioritních látek a navrhne odpovídající opatření, včetně možného zrušení omezení podle přílohy IX pro všechny ostatní látky.

Všechna omezení v příloze IX, pro která se navrhuje přezkoumání, se zrušují ke lhůtě, kdy příslušné revize vstoupí v platnost.

11. Seznam prioritních látek podle odstavců 2 a 3 navržený Komisí se po přijetí Evropským parlamentem a Radou stane přílohou X této směrnice. Jeho revize zmíněná v odstavci 4 proběhne stejným postupem.

Článek 17

Strategie k předcházení a omezování znečišťování podzemních vod

1. Evropský parlament a Rada přijmou specifická opatření k předcházení a omezování znečišťování podzemních vod. Tato opatření se zaměří na dosažení dobrého chemického stavu podzemních vod v souladu s čl. 4 odst. 1 písm. b) a během dvou let od vstupu této směrnice v platnost budou na základě předloženého návrhu přijata Komisí postupem podle Smlouvy.

2. Při navrhování opatření vezme Komise v úvahu analýzu zpracovanou podle článku 5 a přílohy II. Jsou-li k dispozici údaje, jsou tato opatření navržena dříve a zahrnují:

a) kritéria pro hodnocení dobrého chemického stavu podzemních vod podle přílohy II oddílu 2.2 a přílohy V oddílů 2.3.2 a 2.4.5;

b) kritéria pro zjišťování významného a trvalého vzestupného trendu a pro definování počátku změny trendu, což se využije v souladu s přílohou V oddílem 2.4.4.

3. Opatření vyplývající z uplatnění odstavce 1 se zahrnou do programů opatření vyžadovaných podle článku 11.

4. Při nedostatku kritérií podle odstavce 2 na úrovni Společenství stanoví příslušná kritéria členské státy, a to nejpozději do pěti let ode dne vstupu této směrnice v platnost.

5. Při nedostatku kritérií podle odstavce 4 na vnitrostátní úrovni se za počátek obrátu trendu považuje maximum ze 75 % úrovně norem jakosti stanovených ve stávajících právních předpisech Společenství, které se vztahují na podzemní vody.

Článek 18

Zpráva Komise

1. Komise uveřejní zprávu o provádění této směrnice nejpozději do 12 let ode dne vstupu této směrnice v platnost a

dále každých šest let a předloží ji Evropskému parlamentu a Radě.

2. Zpráva obsahuje:

- a) přehled pokroku při provádění této směrnice;
- b) přehled stavu povrchových a podzemních vod Společenství vypracovaný ve spolupráci s Evropskou agenturou pro životní prostředí;
- c) přehled plánů povodí předložených podle článku 15, včetně doporučení pro zlepšení budoucích plánů;
- d) souhrn stanovisek k jednotlivým zprávám nebo doporučením předloženým Komisi členskými státy podle článku 12;
- e) souhrn všech návrhů, opatření k omezování a strategií zpracovaných podle článku 16;
- f) souhrn stanovisek k připomínkám Evropského parlamentu a Rady k předchozím zprávám o provádění.

3. Komise rovněž zveřejní zprávu o postupu provádění směrnice založenou na souhrnných zprávách členských států předložených podle čl. 15 odst. 2 a postoupí ji Evropskému parlamentu a členským státům nejpozději do dvou let od lhůt uvedených v člancích 5 a 8.

4. V průběhu tří let od zveřejnění jednotlivých zpráv podle odstavce 1 zveřejní Komise dílčí zprávu o pokroku při provádění na základě průběžných zpráv členských států zmíněných v čl. 15 odst. 3. Tuto zprávu předloží Evropskému parlamentu a Radě.

5. V návaznosti na cyklus podávání zpráv svolá Komise v přiměřenou dobu konferenci zúčastněných stran z jednotlivých členských států o vodní politice Společenství, aby vyjádřily připomínky ke zprávám Komise o provádění a aby si vyměnily zkušenosti.

Mezi účastníky konference by měli být zástupci příslušných orgánů, Evropského parlamentu, nevládních organizací, sociální a hospodářští partneři, spotřebitelské organizace, zástupci akademické obce a další experti.

Článek 19

Plány pro budoucí opatření Společenství

1. Komise pro informaci předloží výboru uvedenému v článku 21 jednou za rok přehledný plán opatření, která mají dopad na právní předpisy v oblasti vody, jež má v úmyslu navrhnout v blízké budoucnosti, včetně všech opatření, která vyplývají z návrhů, opatření k omezování a strategií podle článku 16. První takovou prezentaci připraví Komise nejpozději do dvou let ode dne vstupu této směrnice v platnost.

2. Komise přezkoumá tuto směrnici nejpozději do 19 let ode dne jejího vstupu v platnost a navrhne veškeré její nezbytné změny.

Článek 20

Technická přizpůsobení směrnice

1. Přílohy I, III a oddíl 1.3.6 přílohy V mohou být přizpůsobeny vědeckému a technickému pokroku postupem podle článku 21 se zřetelem na období, ve kterém se přezkoumávají a aktualizují plány povodí podle článku 13. Je-li to nezbytné, může Komise vydat pokyny pro provádění příloh II a V v souladu s postupy podle článku 21.

2. Pro předávání a zpracování údajů, včetně statistických a kartografických dat, mohou být technické formáty pro účely odstavce 1 přizpůsobeny postupy podle článku 21.

Článek 21

Řídící výbor

1. Komisi je nápomocen výbor (dále jen „výbor“).

2. Odkazuje-li se na tento článek, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 uvedeného rozhodnutí.

Doba uvedená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES je tři měsíce.

3. Výbor přijme svůj jednací řád.

Článek 22

Zrušující a přechodná ustanovení

1. Následující předpisy se zrušují po uplynutí sedmi let ode dne vstupu této směrnice v platnost:

— směrnice Rady 77/440/EHS ze dne 16. června 1975 o požadované jakosti povrchových vod určených v členských státech k odběru pitné vody (1),

— rozhodnutí Rady 77/795/EHS ze dne 12. prosince 1977, kterým se zakládá společný postup výměny informací o jakosti sladkých povrchových vod ve Společenství (2),

— směrnice Rady 79/869/EHS ze dne 9. října 1979 o metodách stanovení a četnosti vzorkování a rozborů povrchových vod určených v členských státech k odběru pitné vody (3).

2. Následující předpisy se zrušují po uplynutí 13 let ode dne vstupu této směrnice v platnost:

— směrnice Rady 78/659/EHS ze dne 18. července 1978 o jakosti sladkých vod vyžadujících ochranu nebo zlepšení pro podporu života ryb (4),

— směrnice Rady 79/923/EHS ze dne 30. října 1979 o požadované jakosti vod pro měkkýše (5),

— směrnice Rady 80/68/EHS ze dne 17. prosince 1979 o ochraně podzemních vod před znečišťováním určitými nebezpečnými látkami a

— směrnice Rady 76/464/EHS s výjimkou článku 6, který se zrušuje dnem vstupu této směrnice v platnost.

3. Na směrnici 76/464/EHS se vztahují tato přechodná ustanovení:

a) seznam prioritních látek podle článku 16 této směrnice nahradí seznam látek ve sdělení Komise Radě ze dne 22. června 1982;

b) pro účely článku 7 směrnice 76/464/EHS mohou členské státy uplatňovat zásady pro určení problémů znečišťování a látek, které je způsobují, stanovení norem jakosti a přijímání opatření podle této směrnice.

4. Environmentální cíle uvedené v článku 4 a normy environmentální kvality stanovené v příloze IX a podle čl. 16 odst. 7 a členskými státy podle přílohy V pro látky, které nejsou v seznamu prioritních látek, a podle čl. 16 odst. 8, pokud jde o prioritní látky, pro které dosud nebyly stanoveny normy Společenství, se považují za normy environmentální kvality pro účely čl. 2 odst. 7 a článku 10 směrnice 96/61/ES.

5. Pokud některá látka na seznamu prioritních látek podle článku 16 není zahrnuta do přílohy VIII této směrnice nebo do přílohy III směrnice 96/61/ES, bude do těchto příloh doplněna.

6. Environmentální cíle útvarů povrchových vod stanovené v rámci prvního plánu povodí, požadovaném touto směrnicí, budou jako minimum uplatňovat normy jakosti nejméně tak přísné jako normy požadované pro provádění směrnice 76/464/EHS.

Článek 23

Sankce

Členské státy stanoví sankce za porušení vnitrostátních ustanovení přijatých na základě této směrnice. Takto stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.

Článek 24

Provedení

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do 22. prosince 2003. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tato opatření přijatá členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice. Komise o nich uvědomí ostatní členské státy.

Článek 25

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dnem zveřejnění v Úředním věstníku Evropských společenství.

Článek 26

Určení

Tato směrnice je určena členským státům.

V Lucemburku dne 23. října 2000.

Za Evropský parlament

předsedkyně
N. FONTAINE

Za Radu

předseda
J. GLAVANY

-----Pozn. *ASPI*: Text dokumentu včetně příloh naleznete ve formátu pdf na webové adrese
<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=DD:15:05:32000L0060:CS:PDF>

-
- (1) Úř. věst. C 184, 17.6.1997, s. 20, Úř. věst. C 16, 20.1.1998, s. 14 a Úř. věst. C 108, 7.4.1998, s. 94.
- (2) Úř. věst. C 355, 21.11.1997, s. 83.
- (3) Úř. věst. C 180, 11.6.1998, s. 38.
- (4) Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 11. února 1999 (Úř. věst. C 150, 28.5.1999, s. 419), potvrzené dne 16. září 1999, společný postoj Rady ze dne 22. října 1999 (Úř. věst. C 343, 30.11.1999, s. 1). Rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 7. září 2000 a rozhodnutí Rady ze dne 14. září 2000.
- (5) Úř. věst. C 209, 9.8.1988, s. 3.
- (6) Úř. věst. C 59, 6.3.1992, s. 2.
- (7) Úř. věst. C 49, 28.2.1995, s. 1.
- (8) Úř. věst. L 20, 26.1.1980, s. 43. Směrnice ve znění směrnice 91/692/EHS (Úř. věst. L 377, 31.12.1991, s. 48).
- (1) Úř. věst. C 355, 25.11.1996, s. 1.
- (2) Úř. věst. C 281, 26.9.1996, s. 3.
- (1) Úř. věst. L 73, 16.3.1994, s. 19.
- (2) Úř. věst. L 104, 3.4.1998, s. 1.
- (3) Úř. věst. L 240, 19.9.1977, s. 1.
- (4) Úř. věst. L 67, 12.3.1983, s. 1.
- (1) Úř. věst. L 186, 5.8.1995, s. 42.
- (2) Úř. věst. L 229, 30.8.1980, s. 11. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 98/83/ES (Úř. věst. L 330, 5.12.1998, s. 32).
- (1) Úř. věst. C 184, 17.7.1999, s. 23.
- (2) Úř. věst. L 129, 18.5.1976, s. 23. Směrnice ve znění směrnice 91/692/EHS (Úř. věst. L 377, 31.12.1991, s. 48).
- (1) Úř. věst. L 257, 10.10.1996, s. 26.
- (2) Úř. věst. L 135, 30.5.1991, s. 40. Směrnice ve znění směrnice Komise 98/15/ES (Úř. věst. L 67, 7.3.1998, s. 29).
- (3) Úř. věst. L 375, 31.12.1991, s. 1.
- (1) Úř. věst. L 84, 5.4.1993, s. 1.
- (2) Úř. věst. L 230, 19.8.1991, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 98/47/ES (Úř. věst. L 191, 7.7.1998, s. 50).
- (3) Úř. věst. L 123, 24.4.1998, s. 1.
- (1) Úř. věst. L 194, 25.7.1975, s. 26. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 91/692/EHS (Úř. věst. L 377, 31.12.1991, s. 48).
- (2) Úř. věst. L 334, 24.12.1977, s. 29. Rozhodnutí naposledy pozměněné aktem o přistoupení z roku 1994.
- (3) Úř. věst. L 271, 29.10.1979, s. 44. Rozhodnutí naposledy pozměněné aktem o přistoupení z roku 1994.
- (4) Úř. věst. L 222, 14.8.1978, s. 1. Rozhodnutí naposledy pozměněné aktem o přistoupení z roku 1994.
- (5) Úř. věst. L 281, 10.11.1979, s. 47. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 91/692/EHS (Úř. věst. L 377, 31.12.1991, s. 48).